

Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης: Αυτή αγίασε! Και ξέρεις τον λόγο;

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Ενορία του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Πολιούχου Περάματος κοινοποιεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωση το παρακάτω περιστατικό απο τον Βίο του μακαριστού Γέροντος Αμβροσίου του Λάζαρη:

Ήταν κάποια γυναίκα πάμφτωχη σ' ένα μικρό χωριό της Αιτωλοακαρνανίας και είχε τρία παιδιά. Κατάφερε να τα μεγαλώσει με απίστευτες στερήσεις και δυσκολίες, όμως, με μία μοναδική αξιοπρέπεια! Αυτή, ήταν η κυρα-Βασιλική.

Πέθανε παραμονή της Παναγίας του 1998. Την επόμενη μέρα, 15 Αυγούστου, το φτηνό φέρετρο με την σορό της, που ήταν πάνω στην καρότσα του μικρού αγροτικού ημιφορτηγού του ιερέα, κατευθυνόταν προς το κοιμητήριο.

...Στην πορεία της κηδείας, ακολουθούσαν μερικοί συγχωριανοί της και συζητούσαν για τα βάσανα που είχε περάσει όσο αυτή ζούσε, όταν, ξαφνικά, ευωδίασε όλος ο γύρω τόπος: χιλιάδες άνθη και λουλούδια να υπήρχαν, πραγματικά, δεν θα μύριζαν τόσο! Όλοι τους, παραξενεύτηκαν και απόρησαν. Αλλά δεν είχαν καμμία εξήγηση να δώσουν γι' αυτό.

Ανάμεσα σ' εκείνους που την συνόδευαν, ήταν κι ένα πνευματικό τέκνο του μακαριστού Πατρός Γέροντος Αμβροσίου Λάζαρη (1912—2006), χαρισματικού Πνευματικού της Ιεράς Μονής Δαδίου.

Μετά από λίγες μέρες από αυτό το θαυμαστό, αλλά, για πολλούς ανεξήγητο γεγονός, πήγε προς τον θεοφώτιστο Γέροντα Αμβρόσιο αυτό το πνευματικό του τέκνο, αναφέροντάς του το όλο συμβάν. Πολύ λακωνικά και επιγραμματικά, του είπε μονάχα ότι, «μία γυναίκα πέθανε και ευωδίασε ο τόπος». Αυτό, μόνον.

Ο Γέροντας Αμβρόσιος, στην αρχή, έμεινε σιωπηλός. Έπειτα, μπήκε μέσα στο δωμάτιό του, έμεινε για λίγο εκεί, και μετά επέστρεψε. Λέγοντας τα παρακάτω εξηγηματικά και κατατοπιστικά λόγια:

—Αυτή, αγίασε! Και, ξέρεις τον λόγο; Γιατί, ποτέ στην ζωή της, δεν παραπονέθηκε! Τέτοιους ανθρώπους, θέλει ο Θεός! Για να γεμίσει τον Παράδεισο και να κάνει την Δευτέρα Παρουσία.

Κατάλαβες;...

[«Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης — Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου», μέρος α'', κεφ. 3ο, §5, σελ. 100, εκδ. (α'') Π.Κυριακίδη, Αθήνα Νοέμβριος 2008.]

«Τέτοιους ανθρώπους θέλει ο Θεός!...»

Ήταν κάποια γυναίκα πάμφτωχη σ' ένα μικρό χωριό της Αιτωλοακαρνανίας και είχε τρία παιδιά. Κατάφερε να τα μεγαλώσει με απίστευτες στερήσεις και δυσκολίες, όμως, με μία μοναδική αξιοπρέπεια! Αυτή, ήταν η κυρα-Βασιλική.

Πέθανε παραμονή της Παναγίας του 1998. Την επόμενη μέρα, 15 Αυγούστου, το φτηνό φέρετρό με την σορό της, που ήταν πάνω στην καρότσα του μικρού αγροτικού ημιφορτηγού του ιερέα, κατευθυνόταν προς το κοιμητήριο.

...Στην πορεία της κηδείας, ακολουθούσαν μερικοί συγχωριανοί της και συζητούσαν για τα βάσανα που είχε περάσει όσο αυτή ζούσε, όταν, ξαφνικά, ευωδίασε όλος ο γύρω τόπος: χιλιάδες άνθη και λουλούδια να υπήρχαν, πραγματικά, δεν θα μύριζαν τόσο! Όλοι τους, παραξενεύτηκαν και απόρησαν. Αλλά δεν είχαν καμμία εξήγηση να δώσουν γι' αυτό.

Ανάμεσα σ' εκείνους που την συνόδευαν, ήταν κι ένα πνευματικό τέκνο του μακαριστού Πατρός Γέροντος Αμβροσίου Λάζαρη (1912—2006), χαρισματικού Πνευματικού της Ιεράς Μονής Δαδίου. Μετά από λίγες μέρες από αυτό το θαυμαστό, αλλά, για πολλούς ανεξήγητο γεγονός, πήγε προς τον θεοφώτιστο Γέροντα Αμβρόσιο αυτό το πνευματικό του τέκνο, αναφέροντάς του το όλο συμβάν. Πολύ λακωνικά και επιγραμματικά, του είπε μονάχα ότι, «μία γυναίκα πέθανε και ευωδίασε ο τόπος». Αυτό, μόνον.

Ο Γέροντας Αμβρόσιος, στην αρχή, έμεινε σιωπηλός. Έπειτα, μπήκε μέσα στο δωμάτιό του, έμεινε για λίγο εκεί, και μετά επέστρεψε. Λέγοντας τα παρακάτω εξηγηματικά και κατατοπιστικά λόγια:

—Αυτή, αγίασε! Και, ξέρεις τον λόγο; Γιατί, ποτέ στην ζωή της, δεν παραπονέθηκε! Τέτοιους ανθρώπους, θέλει ο Θεός! Για να γεμίσει τον Παράδεισο και να κάνει την Δευτέρα Παρουσία. Κατάλαβες;...

[«Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης — Ο Πνευματικός της Μονής Δαδίου», μέρος α', κεφ. 3ο, §5, σελ. 100, εκδ. (α') Π.Κυριακίδη, Αθήνα Νοέμβριος 2008.]

